

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/117/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6617212303
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6617212303.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivice Hanuskovej a sudcov JUDr. Alexandra Mojša a JUDr. Petra Kvietka v právnej veci žalobcu Rozhlas a televízia Slovenska, so sídlom Mlynská dolina, Bratislava, IČO: 47 232 480, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou RELEVANS s. r. o., Dvořákovo nábrežie 8A, Bratislava, proti žalovanému C. O., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom L. XX, v konaní o zaplatenie 347,84 EUR s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 21C/38/2017-38 zo dňa 31. 01. 2018, takto

rozhodol:

I. Výrok rozsudku okresného súdu, ktorým žalobu čo do sumy 217,92 EUR zamietol (výrok II.), **m e n í tak, že žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 32,17 EUR v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia a vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a .**

II. Výrok rozsudku okresného súdu, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi 217,92 EUR a úhradu poštových sadziieb spojených s vymáhaním v sume 1,45 EUR (výrok I.), **z o s t á v a nedotknutý.**

III. Žalovaný **j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi trovy konania pred súdom prvej inštancie v rozsahu 44 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.**

IV. Žiadna zo strán **n e m á** na náhradu trov odvolacieho konania právo.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 217,92 EUR a úhradu poštových sadziieb spojených s vymáhaním v sume 1,45 EUR a vo zvyšku čo do sumy prevyšujúcej 217,92 EUR žalobu zamietol.

2. Predmetom žaloby bola úhrada za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska (ďalej v texte aj „RTVS“) v zmysle zákona č. 340/2012 Z. z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska (ďalej v texte „zákon č. 340/2012 Z. z.“). Žalobca sa podaným návrhom domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 347,84 EUR s príslušenstvom, keď zistil, že žalovaný ku dňu podania návrhu nezaplatil úhradu v zmysle zákona za obdobie 01. 01. 2011 do 31. 05. 2015, a napriek výzve žalovaný predmetnú úhradu neuhradil.

3. Vykonaným dokazovaním mal okresný súd za preukázané, že žalovaný je v zmysle zákona č. 340/2012 Z. z. platiteľom úhrady za služby verejnosti podľa § 3 písm. a) tohto zákona vo výške 4,64 EUR mesačne. Žalovaný si túto povinnosť riadne neplnil v období od 01. 01. 2011 do 31. 05. 2017, ktorú skutočnosť žalobca zistil kontrolou úhrad v zmysle § 8 tohto zákona od dodávateľa elektriny, ktorý

eviduje žalovaného ako odberateľa elektriny v odbernom mieste a ktorý zároveň poskytuje žalobcovi súčinnosť. V zmysle § 10 ods. 1 a 3 zákona č. 340/2012 Z. z. je platiteľ, ktorý nezaplatil úhradu podľa § 7, v omeškaní so zaplatením úhrady. Ak platiteľ podľa § 3 písm. a) tohto zákona nezaplatí úhradu a poštové sadzby v lehote 30 dní od doručenia výzvy, podľa ods. 2 je platiteľ ďalej povinný zaplatiť vyberateľovi úhrady aj pokutu vo výške 17,- EUR. Žalobca vyzval žalovaného písomnou výzvou zo dňa 18. 05. 2017 na zaplatenie úhrady a poštovních sadziieb súvisiacich s odoslaním výzvy a v tejto súvislosti žalobca žiadal o zaplatenie 330,84 EUR, pokutu je vo výške 17,- EUR, spolu 347,84 EUR a zaplatené poštové v súvislosti s vymáhaním 1,45 EUR.

4. Z prehľadu platieb za úhradu za služby verejnosti (č. I. 4 spisu) pre okresný súd vyplynulo, že za žalované obdobie, ktoré je podľa žaloby január 2011 až máj 2017, žalovaný zaplatil úhradu za služby verejnosti poskytované RTVS v roku 2011 v sume 32,48 EUR, a to za mesiace január, marec, apríl, jún a júl, z čoho v marci zaplatil naraz za 3 mesiace 13,92 EUR. Celkove teda žalovaný podľa okresného súdu zaplatil v roku 2011 spolu 32,48 EUR, čo vyplýva z dôkazov predložených žalobcom. V roku 2014 zaplatil 13,92 EUR, v roku 2015 spolu 27,84 EUR, v roku 2016 sumu 46,40 EUR a v roku 2017 za žalované obdobie 9,28 EUR, čo vyplýva z dôkazov taktiež žalobcom predložených. Spolu teda žalovaný zaplatil 129,92 EUR. Pokiaľ teda žalobca žiadal zaviazat' žalovaného na zaplatenie sumy 330,84 EUR + 17,- EUR titulom pokuty, spolu 347,84 EUR, okresný súd žalobe vyhovel len čo do sumy 200,90 EUR (330,84 EUR - 129,92 EUR) + 17,- EUR titulom pokuty, spolu 217,92 EUR, preto v tomto rozsahu žalobe vyhovel a vo zvyšku žalobu zamietol. Taktiež súd priznal žalobcovi sumu 1,45 EUR titulom úhrady poštovních sadziieb spojených s vymáhaním, nakoľko na úhradu tejto sumy ako aj na zaplatenie vyššie uvedenej pokuty 17,- EUR má žalobca nárok, keďže ho preukázal. U sumy 17,- EUR ide o paušálne stanovenú pokutu v súvislosti s omeškaním a nezaplacením platieb ani po doručenej výzve (§ 10 ods. 3 zákona č. 340/2012 Z. z.) a čiastka 1,45 EUR vzniká z rovnakého titulu (§ 10 ods. 3, 5 zákona č. 340/2012 Z. z.), kedy je zrejmé, že žalovaný sa do omeškania s platením úhrad za služby verejnosti poskytované RTVS dostal.

5. O náhrade trov konania rozhodol okresný súd v zmysle § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej v texte „CSP“) v spojení s § 262 ods. 1, 2 CSP.

6. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, a to proti výroku, ktorým bol jeho nárok čo do sumy prevyšujúcej 217,92 EUR zamietnutý (výrok II.), nakoľko súd žalobcovi nepriznal časť uplatneného nároku. Uviedol, že spolu s návrhom na vydanie platobného rozkazu doručil konajúcemu súdu prehľad platieb a úhrad žalovaného, ktoré už boli zohľadnené vo výške žalovanej sumy. K výslednej sume 217,92 EUR, ktorú priznal žalobcovi súd, dospel k výpočtom tak, že od výšky žalovanej istiny odrátať sumu 129,92 EUR, ktorá suma zahŕňala úhrady za obdobie roka 2011 január až júl 2011 (v marci uhradil úhradu vo výške 13,92 EUR za 3 mesiace) v sume 32,48 EUR, roka 2014 v sume 13,92 EUR, roka 2015 v sume 27,84 EUR, za obdobie mesiacov máj, jún, august, september, december roka 2016 v sume 46,40 EUR a roka 2017 v sume 9,28 EUR. Tento výpočet okresného súdu však podľa žalobcu neodráža reálny stav, nakoľko ako vyplýva z predloženého stavu úhrad od žalobcu, úhrady za rok 2011 v sume 32,48 EUR už boli zohľadnené vo výške žalovanej pohľadávky, preto ich konajúci súd nemal zohľadniť, urobil to duplicitne, a teda nemal ponížiť uvedenú žalovanú pohľadávku o sumu 32,47 EUR. Pri výpočte sumy úhrad za obdobie roka 2015 došlo k chybe vo výpočte, nakoľko suma úhrad za 5 mesiacov doložených žalovaným predstavuje sumu 23,02 EUR, a nie sumu 27,84 EUR, čím konajúci súd ukrátil žalobcu o 4,64 EUR. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie v napadnutej časti zrušil a vec vrátil na nové prejednanie alebo zmenil tak, že žalobe v správnom rozsahu vyhovie.

7. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že súhlasí so zaplatením sumy 347,84 EUR a zároveň požiadal o splátkový kalendár, nakoľko je nezamestnaný.

8. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania v zmysle § 379 a § 380 CSP a rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku, ktorým súd žalobu vo zvyšku zamietol (výrok II.), podľa § 388 CSP zmenil, uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi nad sumu prevyšujúcu 217,92 EUR aj sumu 32,17 EUR a vo zvyšku žalobu zamietol.

9. Výrok rozsudku okresného súdu, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi 217,92 EUR a úhrada poštovních sadziieb spojených s vymáhaním v sume 1,45 EUR (výrok I.), zostáva podľa § 367 ods. 2 CSP nedotknutý.

10. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie a ani na jeho zrušenie. Odvolací súd nepristúpil k doplneniu ani k zopakovaniu dokazovania, ku ktorému došlo pred súdom prvej inštancie, nakoľko okresný súd dostatočne zistil skutkový stav, ktorý tvorí dostatočný podklad pre rozhodnutie odvolacieho súdu v danej veci.

11. V konaní nebolo sporné, že žalobca si uplatňuje pohľadávku voči žalovanému za obdobie od 01. 01. 2011 do 31. 05. 2017. Z predloženého stavu úhrad od žalobcu úhrady za rok 2011 v sume 32,48 EUR už boli zohľadnené vo výške žalovanej pohľadávky, aj keď ich žalovaný uhradil pod iným variabilným symbolom, preto ich okresný súd nemal zohľadniť duplicitne, a teda nemal ponížiť uvedenú žalovanú pohľadávku o sumu 32,47 EUR. Odvolacia námietka žalobcu preto bola v tomto rozsahu dôvodná, na základe čoho odvolací súd pristúpil k zmene napadnutého rozhodnutia tak, že žalovaného zaviazal aj k úhrade sumy 32,47 EUR, nakoľko táto suma bola už zohľadnená vo výške žalovanej pohľadávky.

12. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol, a to aj z dôvodu, že ďalšia odvolacia námietka spočívajúca v chybe vo výpočte za obdobie roka 2015 nebola dôvodná. Žalobca namietal, že pri výpočte sumy za obdobie roka 2015 došlo k chybe vo výpočte, nakoľko suma úhrad za 5 mesiacov doložených žalovaným predstavuje sumu 23,02 EUR, a nie sumu 27,84 EUR, čím konajúci súd mal ukrátiť žalobcu o 4,64 EUR. Z obsahu spisu totiž vyplýva, že v mesiaci jún 2015 došlo k úhrade 5krát (máj, jún, august, september a december 2015, avšak v mesiaci jún 2015 bolo uhradené 2 krát 6,64 EUR, teda celkovo suma 27,84 EUR (pri platbe 6 x 4,64 EUR = 27,84 eur), v dôsledku čoho okresný súd správne konštatoval, že žalovaný zaplatil sumu 27,84 EUR, a nie 23,20 EUR, ako na to poukazoval v odvolaní žalobca.

13. Keďže odvolací súd pristúpil k zmene napadnutého rozhodnutia vo výroku, v ktorom bola žaloba vo zvyšku zamietnutá, rozhodol podľa § 396 ods. 2 CSP o náhrade trov konania pred súdom prvej inštancie. Žalobca si celkovo voči žalovanému uplatňoval nárok vo výške 347,84 EUR (z toho istina predstavovala 330,84 EUR a pokuta vo výške 17,- EUR) ako aj zaplatené poštové sadzby vo výške 1,47 EUR, t. j. spolu 349,29 EUR. Rozhodnutím okresného súdu v spojení s rozhodnutím odvolacieho súdu bol žalobca úspešným v rozsahu 251,54 EUR, je teda zrejmé, že v konaní pred súdom prvej inštancie mal žalobca úspech v rozsahu 72 % a neúspech v rozsahu 28 %. Celkový úspech žalobcu tak v konaní pred súdom prvej inštancie predstavuje 44 % (72 % - 28 %). Odvolací súd preto zaviazal žalovaného na úhradu trov konania pred súdom prvej inštancie žalobcovi v rozsahu 44 % s tým, že o výške týchto trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

14. Pokiaľ ide o trovy odvolacieho konania žalobca bol v odvolacom konaní úspešným len čiastočne, došlo k zmene napadnutého rozhodnutia len v rozsahu 32,17 EUR, a vo zvyšku bola žaloba zamietnutá, preto odvolací súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 2 CSP, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov odvolacieho konania právo.

15. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.
Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).